

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N. Y. 10802.

P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

Hbitowe, hřbitowe,
Zahrado zelená!
co do tebe sejou
ty drasly semena.

Biskup Pavel,
služebník služebníků Božích,
spolu s Otcí posvátného sněmu,
na trvalou památku

PASTORÁLNÍ KO S I UCE
O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Těsné spojení církve s celou rodinou národů

Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudců a jakkoli postižených, je radost a nadějí, smutkem a úzkostí učedníků Kristových, a není nic opravdu lidského,

co by nenalezlo v jejich srdci odezvu. Jejich společenství se totiž skládá z lidí, kteří, sjednoceni v Kristu, jsou Duchem svatým vedeni na svém putování do království Otcova a přijali zvěst o spáse, kterou mají podat všem. Proto také ono společenství cítí, že je těsně spjato s lidským pokolením a jeho dějinami.

Ke komu se sněm obrací

Proto druhý vatikánský sněm, když důkladněji prozkoumal tajemství církve, neváhá nyní oslovit nejen syny církve a ty, kdo vzývají Kristovo jméno, ale všechny lidi, aby všem vyložil, jak chápe přítomnost a působnost církve v dnešním světě.

Má tedy na zřeteli svět lidí, to je celou lidskou rodinu se všemi věcmi, uprostřed nichž žije, svět, jeviště dějin lidského pokolení, poznamenaný jeho úsilím, pohromami i vítězstvími; svět, o němž křesťané věří, že z Tvůrcovy lásky byl stvořen a je udržován, jenž sice upadl v otroctví hříchu, ale byl ukřižovaným a zmrtvýchvstalým Kristem, jenž zničil moc zlého ducha, osvobozen, aby podle Božího úradku byl přetvořen a došel svého dovršení.

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Služba člověku

V naší době je lidské pokolení zasaženo údivem nad vlastními vynálezy a nad svou vlastní mocí, ale přesto si často klade s úzkostí otázky o dnešním vývoji světa, o místě a úkolu člověka ve světě, o smyslu úsilí jednotlivce i společnosti a o posledním cíli věcí a člověka. Proto tento sněm, který vydává svědectví o víře celého Božího lidu Kristem shromážděného a vykládá ji, nemůže výmluvněji dokázat svou vlastní sounáležitost, úctu a lásku k celé lidské rodině, do níž je začleněn, než že s ní o rozličných těchto problémech začne rozhovor, přinášeje světlo čerpané z evangelia a poskytuje lidstvu potřebné síly ke spáse, které církve pod vedením Ducha svatého přijímá od svého Zakladatele. Je totiž třeba zachránit lidskou osobu a budovat lidskou společnost. Těžištěm našeho výkladu bude tedy člověk, a to člověk ve své úplnosti, s tělem i duší, srdcem i svědomím, myslí i vůlí.

Proto tedy tento posvátný sněm, jenž vyznává převznešené povolání člověka a hlásá, že je v něm jakýsi božský zárodek, nabízí všem lidem upřímnou spolupráci církve k ustavení takového všeobecného bratrství, které by bylo ve shodě s tímto povoláním. Církve není vedena žádným pozemským zájmem, ale snaží se jen o jedno: pod vedením Ducha utěšitele pokračovat v díle Krista, jenž přišel na svět, aby vydal svědectví pravdě, aby spasil, ne soudil, aby sloužil, ne aby si nechal sloužit.

(pokračování)

* * *

ČERSTVÝ DEN V OBDOBÍ NAŽĎOV

Pane, Bože, Stvoriteľ nášho svetadiela, našej zeme, rastlín, zvierat a ľudí; všetko si stvoril pre tvoju slávu.

Bubny hrmia, ľudia spievajú a tancujú od radosti, lebo ty si Pán.

Ty si stvoril túto nádhernú zem, ožiarenú slnkom. Ty si stvoril našich priateľov, naše rodiny a kmene. Tvojím zásahom sa vynorili z vody aj ostatné zeme. Aký nádherný svet vziešiel zo zavlženej pôdy a aké mimoriadne stvorenia!

Ďakujem ti za všetku n dheru, ona venčí tvoje meno.

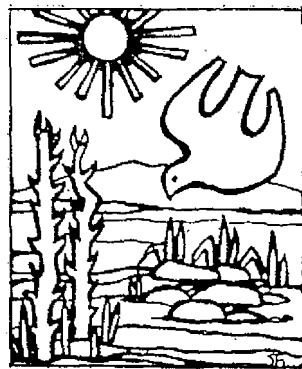
Očami pijeme vesmír a počúvame radostný spev vtáčat.

Zem vydáva príjemnú vôňu, nad nami sa rozprestiera nebo ako ľahký, mäkký plášť.

A predsa táto nádherná zem je iba prechodom. Istého dňa sa naše oči zatvoria a zmizne všetko, čo nemá pôvod v tebe.

Daj nám preto bystrý zrak, aby sme vedeli rozoznať zdánlivé dobro od pravého.

(Pawelzik 8-9)

H Ř Í C H A J E H O N Á S L E D K Y

* Co je pokušení?

Pokušení je lákání ke hříchu. K vědomě a dobrovolně spáchanému hříchu, lehkému nebo těžkému, nedojde "jen tak náhodou"; předchází mu vábení, lákání, a tomu říkáme pokušení.

* Které jsou zdroje pokušení?

Pokušení pramení z těchto tří zdrojů: ze světa kolem nás, od ďábla a z naší náklonnosti ke hříchu. Tato náklonnost se nejvíce projevuje pýchou, lakomstvím, smilstvem, závistí, nestřídmostí, hněvem a leností.

* * *

Těžký hřích se zdá něco naprosto běžného ve světě kolem nás, lidé ho považují za maličkost; proto musíme v sobě neustále udržovat živou opravdovou hrůzu před ním. Dosáhneme toho, budeme-li často rozjímat o umučení a smrti božského Spasitele a o pekle. Velké utrpení a smrt, které Kristus Pán na sebe vzal, byla cena, kterou on Otcově spravedlnosti zaplatil za hříchy lidí.

Těžký hřích je odmítnutí Boha. Člověk se rozhodne pro něco, o čem Bůh řekl, že to nemůže mít, chce-li zůstat jeho přítelem. Zemře-li hříšník v tomto rozpoložení, odvrácen od Boha, Bůh ho ponechává v jeho přání na věky: je odloučen od Boha.

Abychom se vyvarovali těžkého hříchu, musíme se hledět vyhnout dobrovolnému hříchu lehkému. Jsme-li věrni Bohu v menších věcech, budeme mu věrni i v důležitých.

Máme se modlit k Bohu o pomoc, když jsme pokoušeni ke hříchu. Modlíme-li se, Bůh nám vždycky dá sílu, abychom nad pokušením zvítězili.

Chceme-li se vyhnout hříchu, musíme se také vyhýbat osobám, místům a věcem, které by nás s velkou pravděpodobností ke hříchu přivedly. Vystavovat se takové příležitosti k těžkému hříchu bez dostatečného důvodu by už samo bylo těžce hříšné.

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
- Za zemřelou maminku Růženu Hájkovu -

- syn Jiří s rodinou

1. Za zemř. Frant. Ryzáka a manželku - pí. J. Pavlicová a rod. Smrčkova
- Za zemřelého Jana Gašparíka - jeho manželka a děti
2. Za zemřelou Růženu Hájkovu - manželé Jelínkovi
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
3. Za zemřelého Martina Čambala - manželé Kubelkovi
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
4. Za zemřelé rodiče a za celou rodinu Čermákovu - sl. Dagmar Čermáková
- Za zemřelého Martina Čambala - Československý Klub Manhasset
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
5. Za zemřelého Martina Čambala - rodina Tomečkova
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
6. Za zomrelých rodičov Michala a Máriu Orolin - paní Anna Chmurová
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
7. Za zemřelého Martina Čambala - paní Mary Gašparíková
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
8. Za zemřelou Annu Paulusovu - manželé Jelínkovi
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
9. Za živou a zemř. rod. Dobošovu a Gašparíkovu - pí. Mary Gašparíková
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
10. Za zemřelého Martina Čambala - přátelé Antonietta a Stephen Zářišovi
- Za naše drahé zesnulé dle obdržených úmyslů
11. Za zemřelou maminku Alžbětu Hudečkovu - rodina Malíkova
- Za zemř. Martina Srbka, manželku a děti - pí. J. Pavlicová a rodina Smrčkova.
12. Za zomrelých rodičov Máriu a Imricha Šurlákových - rod. Kovačikova
13. Za živou a zemř. rod. Zářišovu a Kuchyňkovu - manž. A. S. Zářišovi
14. Za zemřelou Emilii Maříkovu - manželé Plannerovi
15. Za zemřelou Marii Sečkovu ve výroční den jejího odchodu
- Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za živou a zemř. rod. Kočíkovu z obou stran - manželé Kočíkovi
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelého Martina Cambala - manželé Joseph a Barbora Jochovi
17. Za zemř. Leopolda a Barboru Slívovy - rodina Slívova zdejší i z vlasti
- Za zomrelého otecka Jozefa Škrkoňa - manželia John a Joan Škrkoňovi
18. Za živé a zemřelé členy rodin Daňkovy a Kadlčkovy - manž. Daňkovi
19. Za zdraví a Boží ochranu pro p. Rolanda Jurovatého - přátelé z Westside.

20. Za zemřelou sestru Ilmu Besedovu - paní Jolana Beharková
21. Za Olgu Hrušeckú - paní Jolana Beharková
22. Za zemřelou Svatoslavu Dostálovu - paní Jolana Beharková
23. Za zomrelú rodinu Trasoňovu - manželía Trasoňovi
24. Za zomrelú rodinu Mokráňovu - manželía Trasoňovi
25. Za živú a zomrelú rodinu Mosných z oboch strán - manželía Mosný
26. Za zemřelé z naší Krajanské rodiny
27. Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
28. Za zemřelého Františka Dohnala - manželka paní Frída Dohnalová
29. Za živou a zemřelou rodinu Řehůrkovu z obou stran
30. Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N É !

Zemřel Martin Čambal.

Jeho manželce a celé rodině vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se:

"Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál,
prosíme Tě, vyslyš nás!"

*Křtem svatým do církve Boží byla přijata JOANNA IRENE ŠEBÍKOVÁ.
"Abys v nás milost křtu svatého rozmnožil, prosíme tě, vyslyš nás!"*

Pan Jarda Dlouhý se dožívá SEDMDESÁTKY.

Z plna srdce mu blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Ve čtvrtek 1. listopadu, na svátek Všech svatých a v předvečer svátku Všech věrných zemřelých (Dušiček), o sedmé hodině večer bude sloužena v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii mše svatá za naše drahé zemřelé, jejichž jména jste poslali nebo odevzdali.

V neděli 11. listopadu slavíme tradiční naše
M A R T I N S K É P O S V Í C E N Í

a v neděli 30. prosince bude v horním kostele P. Marie Karmelské
V A N O Č N Í K O N C E R T
našeho pěveckého sboru "Velehrad".

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

Z osudu ručou vzájem svůžos,
jak zrno, jež hodil na brázdu kdos.

Jak obilné stéblo, jež vyrostl v klas
a na zemi se chýlí, když dospěl mu čas.

Vzklíčí a roste, dá zrno a dost;
jak ono na zemi jsem jenom host.

Tak všichni jsme z lidí, vřáče i rob;
a mne život těší a neděsí hrob.

V zem, jež ho vydala, schýlí se klas;
- kdes v boží zahradě vyrostu zas.

(J. V. Sládek: SELSKÉ PÍSNĚ)

STAROZÁKONNÍ PROROCI UČÍ I NÁS: Záchrana Božího lidu se neuskuteční, budeme-li se připodobňovat světáckým módám, povrchním názorům, budeme-li směřovat Boží poselství s údajně vědeckým pokrokářstvím a podlízavostí u mocných tohoto světa. I dnes jako tehdy by to proroci nazvali smilněním. Je i dnes jako tehdy šarlatánem a lžiprorokem, kdo nabízí spásu za zlevněnou cenu, tedy bez stálé snahy o obrácení a následování trpícího Krista. I dnes je třeba mít otevřené oči, uši a srdce, a být na pozoru před falešnými proroky, i kdyby jejich jména stála v seznamu slavných bohoslovných učilišť.

(Josef Hrbata: "Klíč ke Starému zákonu")

Kdo je blíže světlu, tomu se ho dostane víc a kdo je blíže ohni, více se ohřeje; tak i ten, kdo je úžeji spojen s nekonečnou svatostí, více z ní čerpá. Podle toho, jak se chová tvor k Tvůrci, zachová se i Tvůrce k tvorovi.

K Bohu se však může přiblížit jen ten, kdo se vzdálí od země; chtít se přibližovat zároveň oběma je marným namáháním. Člověk musí opustit buďto svět nebo Boha.

Kristus se nám nedal bezdůvodně: vyžaduje za to nás samé; stal se člověkem, aby se člověk zbavil nezřízené lásky ke všem tvorům. Sám šel napřed, abychom šli v jeho stopách za ním. "Pojď za mnou!" říká i tobě.

(JISKRY SV. IGNÁCE)

Od malička jsme vedeni k tomu, abychom dělali dobré věci, abychom byli pochváleni, odměněni, oceněni... Proč s tím tedy najednou přestat? Stojí proti sobě dvě věci: Lidská odměna - to je směna "kus za kus", víc ne, a Boží odměna, a to je zdarma daný dar, často záplava, vždy víc, než jsme si "zasloužili". Vidím-li v životě to druhé (Boží obdarování), mohu se vzdát toho prvního. Jinak asi sotva.

- Mk 6,21

Potom prišli rozvadení manželia, a Don Bosko mal byť ich sudcom. Musel teda trpezlivo vypočuť všetko od začiatku, aký ž... ž... ká ja yč atá. Mali he é d še o ili o modlitbu, ktorá mala napomáhať ich ambície. A prišli aj duše zúfalé, ktorým mal byť poslednou záchranou. Duše zronené, trpiace, ťažko pokúšané a prenasledované. A často sem chodili aj kňazi, kapláni z bližšieho i ďalšieho okolia, ktorí chceli mať siávnosť, povzbudenie, triduum, misie, posviacku alebo niečo podobné. Potom, pravda, nemocní. Niekedy sami, niekedy so svojimi príbuznými, lebo sami už nevládali chodiť. A tu dosť často prihodili sa veľmi radostné prekvapenia. Tak napríklad z Villafranky doniesli rodičia malého chlapca. Mal povykrúcané nohy a nevedel chodiť. Bol taký už od narodenia. Don Bosko požehnal chlapca a povedal mu:

- Maj, syn mój, plnú dôveru k Panne Márii Pomocnici a dobre si vystri nohu, ktorá ťa viacej bolí.

Chlapec váhal, ale Don Bosko ho posmeľoval:

- Hovorím ti, neboj sa! Natiahni nohu, ako len môžeš!

Chlapec sa teda osmelil. Natiahol jednu. Išlo to. Natiahol druhú, i s tou to šlo. Matka ho pustila z náručia. Chlapec skočil na hohy a začal behať po izbe. Prvý raz vo svojom živote.

- Do paroma! Nuž veď ten chlapec behá. A ešte ako! - zvolal prekvapený otec.

- Hovor slušnejšie - okríkla ho hneď matka, a padali jej slzy od radosti. Obidvaja rodičia, odchádzajúc od Don Boska, vrúcne ďakovali Panne Márii Pomocnici, že tak láskavo vyslyšala Don Boskovu modlitbu.

Tieto návštevy boli pre Don Boska veľmi úmorné. Veď deň po deň musel takto vasedávať aspoň dobré tri hodiny a vypočúvať všetky možné i nemožné túžby a žalosti ľudského srdca.

- Ubohí ľudia - vzdychával si Don Bosko - akože ich odmietnem?! Ako by som ich len nevypočul? Veď prichádzajú často tak zďaleka. Bože, a veľa ráz akí sú naozaj nešťastliví! Tak trpezlivo tu presedia celé hodiny, kým pride na nich rad. Vidí, že to je už moja úloha, aby som ich hľadel uspokojiť. Tak to už Boh zariadil.

- Ale Don Bosko, nemohli by ste tie návštevy aspoň nejako skrátiť?

- O, to hej! A veľmi ľahko.

- A ako?

- Spraviť sa sprostým alebo bláznom. To by sa všade veľmi chytro rozšírilo, že Don Bosko je pomätený a predizba by bola zaraz prázdna. Ale to by nebolo ani pekné, ani praktické. Saleziánske spoločnosti potrebujú celý svet.

A takto sa Don Bosko až do svojej staroby stále len trápil so svojimi audienciami, i keď na obed od vysilenia nevládal už ani hovoriť, ba, ako

sa povie, azda už ani nevedel, či je. A P. Oreglia, jezuita, tvrdí, že tieto Don Boskove audiencie už samy v sebe dostatočne svedčia o jeho heroizme.

Keď zvonili na obed, Don Bosko mával ešte vďy návštevníkov. Jeho to nemýlilo. Vypočul i toho posledného tak otcovsky a prívetivo ako i samých prvých. V hlave mu už hučalo, nohy od dlhého sdenia trpeli, ale dobrácky úsmev na ústach a na tvári, ten tam ostal až do konca. Konečne okolo pol jednej odišiel i posledný hosť. Don Bosko si vydýchol. Poloradostne a poloboletne sa usmial a šiel do jedálne. Keď on začínal jesť, ostatní zväčša už dojedávali a chystali sa na odchod. Ale pri dverách už striehla kopa chlapcov. Čakali, kedy sa otvoria dvere a dôstojní páni odídu preč. Ako na povel vtrhli do jedálne, vyvlastnili si ju na chvíľku

pre seba a pridružili sa k Don Boskovi za veselých spoločníkov. A mali pravdu. Don Bosko mal ich spoločnosť najradše. Omladol pri nich, zabu všetky starosti. Odpovedal im, vytytoval sa ich, a chla ci uycutíli za každým jeho slovom. Niekedy sa dívali naňho ticho a s obdivom, ako na svätý obraz, inokedy zasa šli sa popukať od smiechu. A Don Boskovi to bolo jedno. Hlavná vec, aby boli dobrí, veselí a nenrešm. Preto ich podolácal tu anekdotou, tam žartom, peknou rozprávkou, alebo čímkoľvek iným, lebo vždy a všade im chcel byť apoštolom.

O druhej zazvonili. Ústav zatichol. Chlapci sa rozprchli. Jedni utekali do školy, druhí do dielni. Každý vedel, že sa Don Bosko od druhej do tretej modlí. Odchádzal ticho, hlboko do seba pohrúžený do kostola.

(Alberti - Jur. Koza Matejov:
DON BOSKO)

* * *

Josef Václav Sládek: TĚM NEJMENŠÍM

Vlaštovky nám odlétly
v jednom oka mihu,
včera slovo daly si,
dnes už táhly k jihu.

My se smutně loučíme,
ale ať si letí,
vždyť na jihu čekají
také na ně děti!